

spørger, hvor man skal finde Ejeren, men spørger, hvor man skal finde Kapitalen, er fuldt sikker paa at faa den frem. Det forekommer mig, at naar man skal vælge et helt nyt Skattesystem, idet det gamle er blevet helt rystet fra hinanden, har det dog noget at betyde, at man faar et Grundlag, der ikke blot er i og for sig rationelt, men ogsaa med Sikkerhed gennemførligt. Sikkerheden for at faa Skatten, saa længe man skal søge Personen og finde ham, førend man kan paaligne Skat, er aldrig til Stede; det er umuligt at skaffe den til Stede. Og det er jo ikke ubetydelige Beløb, her er Tale om, thi efter den Beregning, som har foreligget i Udvalget, er den Kapital, der beskattes efter det System, her er foreslaaet, et Beløb af 3,000 Millioner. Det er det Beløb, som det gælder om i Virkeligheden at faa Skat af; og af disse 3,000 Millioner vil man gennem personlig Beskatning med Sikkerhed kun kunne finde den Kapital, der staar i Ejendommene. Jeg ser altsaa i Kildebeskatningen ikke blot et System, der overhovedet har store Fortrin, og ikke mindst det Fortrin, at man holder sig til de upersonlige Værdier og Genstande, i Stedet for at have denne Menneskejagt og denne meget nærgaaende Inkvireren om personlige Forhold, som skal til for at gennemføre en personlig Skat; men jeg ser ogsaa deri den eneste Vej, der giver fuld Sikkerhed for, at den tredie Faktor — altsaa foruden Ejendomsværdierne paa Landet og Bygningerne i Byerne — at Kapitalværdierne virkelig komme til at betale fuldt ud det, de skulle. Jeg vil opfordre alle Venner af personlig Beskatning til at angive et System paa Basis deraf, hvorefter man skulde være i Stand til i Virkeligheden at gribe Kapitalen. Den, der kunde opfinde det, vilde gøre sig fortjent i alle de Lande og Stæder, hvor man nu er velsignet med den personlige Skat. Der vilde blive sat en umaadelig Præmie ud for at finde en Maade, hvorpaa man med Sikkerhed kan drive Kapitalen frem, naar man først skal lede de Personer op, der eje Kapitalen.

Der er dernæst jævnlig anket over, at hele denne Skattereform vilde gribe saa forstyrrende ind paa et Omraade, som i alt Fald en stor Del af dette Tings Medlemmer har god Grund til særlig at interessere sig for, nemlig den særlige Valgret til dette Ting. Det er jo ganske umuligt at regne ud, hvilken Indflydelse Forandringen af Skattesystemet vilde have. Men det er ogsaa ganske umuligt at regne

ud, hvorledes dette Tillæg til de gamle Skatter, som Folketinget har vedtaget, vil komme til at virke. Jeg vil dog gøre den Bemærkning, at efter Folketingets Forslag, hvor jo ikke blot Indkomstskatten, men ogsaa Formuebeskatningen hviler umiddelbart paa Personen, faar Personen Valgret efter, hvad han betaler i Indkomst- og Formueskat. Men efter Indkomstkildebeskatningen gives der ikke Adgang gennem Kapitalbeskatning af de 3,000 Millioner til at faa Valgret. Skatten af dem svares gennem Kreditforeninger og andre offentlige Institutioner, der indkassere Beløbene og indbetale dem til Statskassen. Ingen kan se paa Kuponen, hvem der ejer den, og ingen kan gøre sin Valgret gældende, fordi han har betalt Skat af saa og saa mange Kuponer. Det er ogsaa et Moment, der forekommer mig at tale for Forslaget. Man kunde jo sige, at naar man formindsker Grundskatterne til det halve, idet Ejendomsskylden kun svarer til Halvdelen, læderer man i højeste Grad det gamle Grundlag for Opnaaelsen af Valgret. Folketinget holder for sit Vedkommende ganske vist fast paa de gamle Skatter, men hvad det lægger til, er umaadelig meget mere end det, der bliver lagt til her, idet faktisk baade Indkomstskatten og Formueskatten kommer til at tælle med, og det kunde da nok hænde, at man vil gøre den Erfaring, at særlig det mindre Hartkorn vil blive i høj Grad overskyldt af den kolossale store Indkomst- og Formuebeskatning, saa at det vil komme til at mærke en stor Nedgang i sin Valgret.

Med Fare for at trætte det høje Ting kan jeg dog ikke andet end tage Anledning af min ærede Sidemands Bemærkning, hvori han advarede imod fra dette Tings Side at komme ind paa at gøre Overbud, til at udtale, at jeg for mit Vedkommende ganske bestemt maa værgе mig mod nogen som helst Tanke om Overbyden som ledende for mig ved at være Medforslagsstiller. Forholdet er for mit Vedkommende ganske simpelt det, da jeg var kommen til den Anskuelse, at det, støttet efter min Mening ved meget uheldige Forslag, der kom frem fra tidligere Regeringer, udgaaede af Højre, var lykkedes at ryste det gamle Skattegrundlag i den Grad i dets Grundvold, saa at der, naar Folketingets Forslag blev vedtaget, kun var en svag Skygge tilbage af dem, mente jeg, at Tiden var inde — hvis det da ikke overhovedet var for sildigt — til resolut at kaste det gamle over Bord for at søge at faa dannet et nyt System, der havde Betingelse